

Albert Lőrincz Márton

(Londonban Gyergyó)

országnyian jönnek-mennek
szuszognak és szöszmötölnek
meg az a sok idegen nép ...
s nincs tolongás zötykölődés
nincsen fétis zsörtölődés
kényelmetlen dörgölődés
csak szükséges összeérés
(gesztusban az érintkezés)

a nappali fényár este
belelóg a levegőbe
bennem gyergyói kép villan
(a Zárdától a paplakig
a katolikus templomtól fel
a Tarisznyás múzeumig
foghíjas kockaköveit

magyar világ feledte itt
fölszedhetnék eltakarják
kátyúikkal aszfalt utcák)

szuszognak és szöszmötölnek
tervezgetnek és vezetnek
ezerszámra tán még többen
Gyergyóban az idegenek

ez itt London hol jár az ész
(megint rajta kapom magam
emlékeim velem vannak)
korholódnék sokat nem ér
minden a szülőfölddel összeér
(így lesz egész ami csak fél)

(a kereszt előtt)

(1. bátorság)

nem vadulok a kereszt előtt
bár divatja hódít
(múlik is tán)
nyugodtan meghajolok
igája nem vág agyon
meghajolok és keresek
térdem hajlatát kényszer
nem veri vasra sem vétek
(bár súlya tömérdek)

készen állok beismerni
a kereszt engem nem vadít meg
nem kérdezek térdepelek
tételeken nem töpregek

a gyávaság hogy emberként
élek nem baj nem is félek
beismerem nem aranyba
metszettek a forradalmak
s aki a keresztet vitte
korbácsok között cipelte
másként talán nem tehettem
forradalmát véghezvitte
(hozsánna a bátorságnak)

(2. botorság)

csak a botor gyávaság
nem lehet elég érv arra
hogy elbújjak önmagamba
nincs is hely a kerek földön

amelyet a forradalmak
elkerülnek (bár falánkul
a színpalak zegzugában
korog gyomruk megéheznek
s mint az étket csemegének
önmagukból jókorákat
lakomázva emésztgetnek
ilyenek a forradalmak)

(3. fájdalom)

forradalom ...
mind megváltó hitet ébreszt
és mindje megcipelt kereszt
imádkozom ha rám talál
(vagy úgy teszek)
álnok hatalom szolgája ne legyen

(4. remény)

én csak szólnék (ha tehetem)
a szó is forradalmi tett
hagyni kéne éljen
éljen

(5. együtt)

egymás árnyékában lüktetnek a szavak
egyiket én mondom a másikat magad
elveszek magamtól és elvárnám mástól
divattól mentesen szakadjon ki szánkából

(6. súlya van)

mindennek súlya van mint a köveknek
mint a szavaknak mint a bátorságnak
félelemnek becsületnek
s értéke is mint az időnek
ezért gyakran visszacerélném magam
(mint bolti árut) a gyermekkel

aki voltam

legyen időm kitanulni a létet
legyen időm felnőni megtanulni
fizetni megtanulni
jutalmat megérdemelni
a rend s a törvény szerint
így meghajolva térdepelve
a nyugtalan csöndben

(lápvilág göggel)

sekély mederben
lápvilág poshadt vize —
a barátság ez volna?

(s e kéj marad az
erekben tán örökre
belefelejtkezve)

kéj volna? sekély
harag! éj készül haver
— lásd be — örök vendégnek